

Thunder

What's the question of your skin?

What's the image of your sin?

Waiting, as you step outside... free.

Forget about eternal life and sins

And just be proud about your just followed links.

What's the mirror of this place?

What's the binding of your space?

Waiting, as you step outside... free.

Forget about eternal life and sins,

And just be proud of your just followed links.

Forget about eternal life and sins,

And just be proud of your just followed links.

What's the ending?

Не хочу

Дело очень просто,
Я всё вам расскажу.
Это дело срочно,
Я слова промолвлю.

Не хочу, не хочу.
Не хочу, я не хочу.

Дело мне не спорно,
Я об этом говорю.
А раз это срочно:
Не хочу, я не хочу.

Не хочу, я не хочу.
Дело очень просто...
Я же вам говорю...
Дело мне не срочно...
Я всех вас оскорблю...
А раз это трудно...
Не хочу, я не хочу, я не хочу.

Девушка болтала
Я об этом замечал.
И сильно раздражалась,
Я строго горевал.

И раз это трудно,
Как срочный метеор,
Девушка негрустно
Несет спокойный вздор.

Не хочу, не хочу.
Не хочу, не хочу.
Это очень просто:
Не хочу, не хочу.

No vull

La cosa és ben fàcil,
us ho explicaré tot.
És una cosa urgent,
us ho pronunciaré.

No vull, no vull.
No vull, que no vull.

Per a mi és indiscutible,
us ho estic dient.
I si és urgent:
doncs no vull, no vull.

No vull, que no vull.
La cosa és ben fàcil...
Ja us ho estic dient...
Per a mi no corre pressa...
Us acabaré insultant a tots...
I si és difícil...
Doncs no vull, no vull i no vull.

La noia no callava,
me'n vaig adonar.
Es va empenyar molt
i em vaig quedar fet pols.

I si és difícil,
com un meteorit veloç
la noia, contenta,
farà l'imbècil sense patir.

No vull, que no vull.
No vull, que no vull.
La cosa és ben fàcil:
no vull, que no vull.

I Speak Lunatic

Дураки

Никому это не понять.
Сказал бог: «помни меня».
Взором опечалился:
«Навсегда расходимся».

«Из глины своей души...
Дураки!»

«Упомни, что человек
Растет от дружбы чужих.
Я из одной глины души,
Из одной глины расту!»

«Из глины своей души...
Дураки!»

Привет

Это я.
Навсегда я о том забыл.
Не скучал, так и решил.
Но затем все произошло:
Незаметно упал на дно.
Привет, это я.

Воздержусь, чтоб усложнить,
Так как мне „просто“ не жить.
Я для сложности больной,
и нрав у меня плохой.
Привет, это я.

Imbècils

No ho pot entendre ningú.
Déu va dir: «recorda't de mi».
Se li entristí la mirada:
«Ens separem per sempre».

Del fang de la meva ànima...
Imbècils!

«Recorda que l'home
creix amb l'amistat dels altres.
Jo creixo exclusivament
amb el fang!»

Del fang de la meva ànima...
Imbècils!

Hola

Sóc jo.
Me'n vaig oblidar per sempre.
No em va fer res, ho tenia decidit.
Però després va passar.
Vaig caure al fons sense adonar-me'n.
Hola, sóc jo.

Em continc, per complicar-ho,
perquè no sé viure *fàcilment*.
Estic malalt com a complicació,
i tinc mal caràcter.
Hola, sóc jo.

Big Town

Небо

Небо не потушить
В нем же звезды скрыты.
Небо, как и заря,
Блестит но не свеча.

Плыли,плыли облака.
Также люди без сна.
По пыли звездной, по морю ракет,
Люди плавали по снам всех небес.

И несомненно всем наступит судьба.

El cel

El cel no es pot apagar
perquè s'hi amaguen els estels.
El cel, com l'alba,
brilla sense ser una espelma.

Pel cel nedaven núvols
i gent sense son.
Entre pols estelar, per un mar de coets,
la gent nedava entre somnis de tots els cels.

I, sense adonar-nos-en, a tots ens arribarà el
destí.

Working

Working for dinner,
Just crucified.
Working for simple things.
And I said *lie*.
I was collective,
I got uptight.
Working for simple things.
And I said lie.

And I said lie.
I was working for dinner,
Working so hard.
Put into perspective:
Like it wasn't mine,
Live it was not blind.
I was working for dinner.

Working so hard.

I was selective,
I was uptight,
I was a finger print,
And I said lie.

And I said lie.
I was working for dinner,
Working so hard.
Put into perspective:
Like it wasn't mine,
Live it was not blind.
I was working for dinner.

Working so hard.
I was working for dinner.

Mar

El mar no troba l'aigua,
se l'ha empassat, hi ha fet un pacte.

El mar no troba l'aigua,
per un forat, l'ha deixat caure.

El mar no troba l'aigua,
se li ha escapat, ara és ple d'aire.

El mar no troba l'aigua,
al fons del plat, hi ha lligat un cable.

I no troba el mar. I no troba el cable.

Заря

Заря раз наступала:
«кушай меня, кушай».

Она советовала:
«решай меня, решай».

И все великолепно,
Все было так хорошо.
Девушке было тесно,
Сказала «ничего».

L'alba

L'alba va arribar un dia:
«menja'm, va, menja'm».

M'aconsellava:
«mata'm, va, mata'm».

I tot va ser perfecte,
Tot va anar bé.
La noia, ben estreta,
va dir «no passa res».

Туман

Надо строить, хотя туман
Быстро густел глаза.
Никак не вырыть котлован,
Сквозь сон мрачно копать.
Могучий крик гулко гремел,
Над осенью зудел:
«Довольно грустно бедовать,
Пора нам жировать!»

Кому это не понять,
В забвении здесь лежать.
Нам слышно уже давно,
Но крик нам все равно.

Fog

It came instead of staying still,
It never was that easy.
And in its meaning was not ill,
It never was that easy.
Never walk into change of grace.
Never try to fill my deep space.
Never wonder if you should.
But if you lie, it's understood

So don't tell me about
which one was right.
I was undone,
I was not tied.

So don't tell me about
which was my right.
I was not sure,
I was not bright.

So don't tell me about
these sailing clouds.
I'm not that yours,
I'm not that loud.

So don't tell me about
which way to find.
I'm not that soft,
I'm not that blind.

Boira

Cal construir, malgrat que la boira
ens hagi espessit els ulls.
No hi ha manera d'excavar els fonaments,
de cavar entre somnis.
Un crit potent va ressonar,
va bronzir sobre la tardor:
«Ja n'hi ha prou de fer el pena,
ara ens toca atipar-nos!»

I qui no ho entengui
que s'ajegui estabornit.
Ja fa temps que el sentim,
però el crit ens és igual.

Parques

Jeuen les parques als parcs del costat del centre de la ciutat.
Preuen el sol sense veure'l venir, sense seguir-ne el camí.
Miren d'entendre l'espai del voltant, per tastar la llum rasant.
Que és la que el sol ha fet jeure entremig dels cossos i del desig.

No hem trobat mai arbres plantats entre les veritats.

L'ombra dels arbres i el vent del matí miren de fer-los sentir
que ells també fan anar els fils del destí, sense haver-los d'esgrimir.
Pesca un pobre home entre pedres i rius fa veure que és un dels vius.
I no es pot creure que sigui veritat quan veu la canya amagada entre els cossos.

No hem trobat mai ombres de llum que ens fessin tancar els punys.

No hem trobat mai arbres plantats entre les veritats.

Learn

Look at me,
I'm standing here in fear
In fear of being observed,
As if it was not clear
That I've been chosen here,
That I've been put in here,
That I'm kidnapped in here.
And here is what I fear:
I fear your eyes, your eyes
Are staring at my sighs
My sighs for being released
Released from you at least.
And I fear this small room
Much smaller, I presume,
But lighter, I assume,
Than anybody's gloom.
So I will start right now
To tell you why and how
Although you're talking loud
That's not my problem.
And I will,
I will start from now on
To tell the rights and wrongs
We've been carrying along.
And I will check that you
You're standing in my queue,
You're learning something new,
You're looking for a clue.
Maybe it's too late, maybe,
But I must try, we'll see...
In case you disagree:
That's not my problem.

Postcard

The postcard is really upset with a lie.

A special request was sent by your side with a lie.

The postcard is really upset with a lie.

Your special request was setting aside with a lie.

I brought you special flowers

But the letters were all gone.

There's nothing but a mirror

Which you used as cinnamon.

The postcard is really upset with a lie.

A special request was sent by your side with a lie.

I brought you special flowers.